

привлекателна. Прочее, Парменионъ споредъ както казва Аристовулъ посвѣтвува Александра, да не прѣнебрѣгни царскійтъ домъ на тѣзи прѣкрасна, привлекателна и благородна жена. А другитѣ робини като ги глѣдаше Александръ че бѣха прилични въ хубостъта и на растѣтъ, та се подиграваше и казваше тѣй : „Персиянкитѣ сж тегота на очитѣ.“ А колкото за хубостъта на онѣзи жени съотвѣствуваше хубостъта на неговийтъ въздържателенъ характеръ и цѣломудрие, за то ги испращаше отъ прѣдъ очитѣ си като бездушни статуи, коиго сж само за образъ.

§ 22. А когато Филоксенъ войводата на крайморето писа на Александра, че при него имало нѣкой си человекъ на име Теодоръ Тарантиновъ, който държеше двѣ дѣца робие, дали т. е. искаше да ги купи ; тогазъ Александръ негодува твърдѣ много за това. И въ едно писмо 677 страшно изобличи Филоксена, че не го прѣпорѣчваха таквизъ работи да пиши, и му заповѣда немедленно да испрати Теодора на погибелъ заедно съ товаритѣ си. За сжщото нѣщо изобличи и юнуша Агнона, който му бѣше писалъ за Кровила отъ Коринтъ. И като се научи още че двама Македонци наречени Дамонъ и Тимолей, отъ дружината на Пармениона, които бѣха развратили нѣкои жени отъ наемницитѣ, та извѣднѣжъ писа до Пармениона че, ако се докажи вината имъ да ги накажи както живи звѣрове за чело-вѣческа развратносъ и да ги умъртви. А за себе